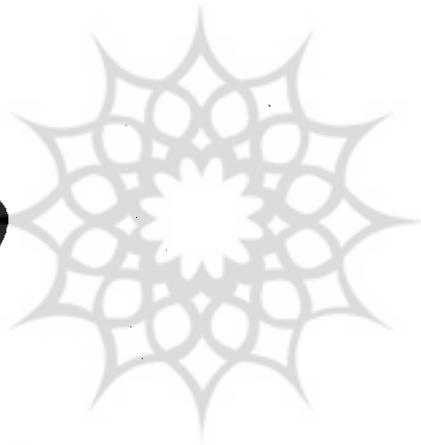

دیدگاه

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرستال جامع علوم انسانی

مقالات این نسخه:

سیستم های سازمانی با استفاده از تجزیه و تحلیل شکر های اجتماعی

بررسی سیستم‌های سازمانی با استفاده از تجزیه و تحلیل سلسله‌های اجتماعی

مایکل زاک Michael Zach

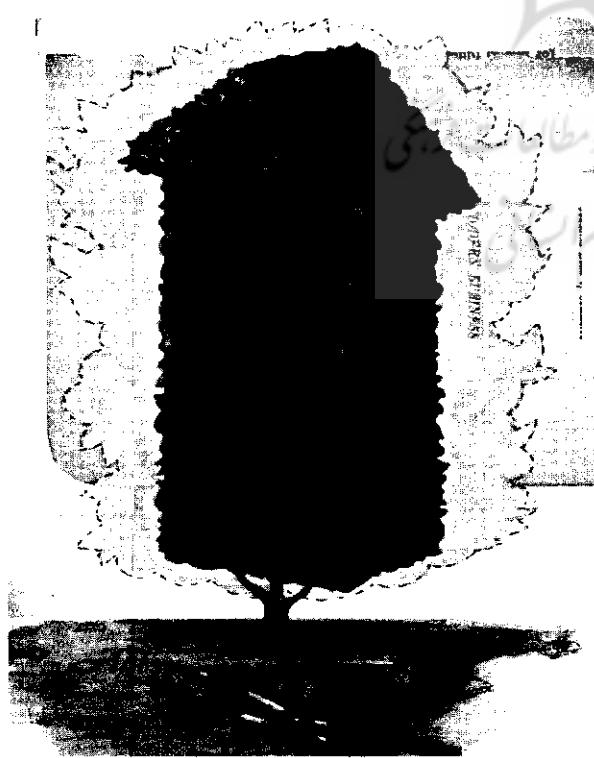
مشاهده

بادرک سازمان به عنوان شبکه‌ای از عاملان، ساختارها، شکل‌ها و اثرات فن‌آوری، می‌توان، ارتباطات میان این عاملان را تفسیر کرد. این نگرش برای فن‌آوری‌هایی مفید است که مشخصاً در قبال شیوه‌ها و الگوهای تعاملات سازمانی و تبادل اطلاعات طراحی و اجرا شده اند مانند پست الکترونیک. مثلاً ارتباطات رایانه‌ای اثرات عمیقی از خود بر جای می‌گذارد و ساختار و محتوای پیوندهای ارتباطی را توسعه و یا محدود می‌کنند. مثلاً، ارتباطات رایانه‌ای این امکان را به وجود می‌آورند که بدون توجه به زمان و مکان با دیگران ارتباط برقرار کرد. این امر باعث محدود شدن غنای پیام‌های ارتباطی می‌گردد. همچنین، ما می‌توانیم بانک‌های اطلاعاتی را به مثابه یک کانال و مجرای ارتباطی میان یک کارشناس و کسانی بدانیم که به دنبال خدمات کارشناسی هستند. بدین ترتیب، می‌توانیم ارتباطات رایانه‌ای و تکنولوژیکی را جایگزین ارتباطات و مشاوره‌های رو در رو نماییم و تاثیر آنها بر کیفیت و جریان اطلاعات، نقش‌ها و رفتارها، و ارتباطات سازمانی و اجتماعی اعضای سازمان‌ها را نیز شاهد باشیم. استفاده از رویکرد ساختار اجتماعی برای تعریف شکل‌های

یکی از اثرات کلیدی سیستم‌های سازمانی و فن‌آوری‌های نوین اطلاعاتی آن است که آنها شکل‌های جدید سازمانی را باعث شده اند (مانند سازمان‌های علمی متخصص در ارتباطات الکترونیکی و دیگر شکل‌های متغیر سازمانی). مطالعه شکل‌های مختلف سازمانی همانند قالب‌ها یا ساختارهای ارتباطی و جریان اطلاعات سازمانی، ریشه در مبنای علمی سازمان‌ها دارد؛ براساس این شکل‌ها می‌توان سیستم‌های سازمانی را ارزیابی کرد. متعاقباً، تحقیق در مورد سیستم‌های سازمانی می‌تواند برگرفته از شیوه‌هایی باشد که مشخصاً به دنبال تفسیر و سنجش شکل‌ها و ساختارهای سازمانی هستند. در این مقاله، من تجزیه و تحلیل شبکه‌های اجتماعی را به عنوان روشی بسیار مناسب و مفید برای پیکربندی و تشریح اثرات سیستم‌های سازمانی بر شکل‌ها و ساختارهای سازمانی بیان کرده‌ام.

ساختار اجتماعی

مفهوم ساختار اجتماعی در برگیرنده ابعاد مهمی از نحوه تأثیرگذاری فن‌آوری اطلاعات بر سازمان‌ها است. ساختار اجتماعی به الگوسازی در روابط اجتماعی اطلاق می‌شود. این الگوها آنقدر در طول زمان قدرت می‌گیرند که تصور می‌شود، ساختار هستند. سازمان‌هارا می‌توان مشکل از افرادی دانست که همانند اعضای شبکه‌های اجتماعی با یکدیگر در تعامل هستند و اطلاعات خود را با یکدیگر می‌دانند. ما ساختار سازمانی را الگویی از پیوندها و پیوستگی‌های میان اعضای سازمان می‌دانیم. ممکن است این پیوندها معنکس کننده یک سازمان و بر اساس روابط سلسله مراتبی شکل گرفته باشند (کسی به کسی دیگر گزارش می‌دهد)، و همچنین می‌تواند بر اساس ارتباطات و تبادل اطلاعات به صورت غیررسمی تعریف شود (چه کسی با چه کسی ارتباط برقرار می‌نماید). سازمان یا روابط اجتماعی (چه کسی، چه کسی را دوست دارد، چه کسی شبیه به چه کسی است و غیره). این الگوها را می‌توان بر اساس مفهوم و محتواشان طبقه‌بندی کرد مانند یک ساختار غیررسمی که به دنبال ایجاد هماهنگی در قبال انجام وظایف است در برابر یک ساختار سازمانی دیگر که به دنبال مشاوره افراد متخصص و کارشناس است.

1.Kling

دونگرش و روش اصلی در قبال ساختار اجتماعی وجود دارد: ارتباطی و موقعیتی. در نگرش ارتباطی، افراد بر مبنای قدرت ارتباطات مستقیم خویش با دیگران طبقه بندی می‌شوند. مثلاً گروهی از افراد در قالب یک گروه انسجام می‌یابند که این امر بر مبنای تعامل مستمر و قوی اعضای آن گروه با یکدیگر است. البته آنها با افرادی که خارج از گروهشان هستند، تعامل چندانی ندارند. مرزها از همان ارتباطاتی که شکل گرفته یا نگرفته اند، بروز می‌کنند. رویکرد ارتباطی از معیارهایی برای سنجش تعامل، قدرت و جریان اطلاعات میان عاملان مختلف بهره می‌برد. عموماً، رویکرد ارتباطی، نمایانگر سیستم‌های سازمانی باشد که بر توانایی افراد در سازمان برای تعامل با دیگران تأثیر می‌گذارد. این توانایی می‌تواند از ارتباط مستقیم به کمک پست الکترونیک یا بانک‌های اطلاعاتی تبادل غیرمستقیم اطلاعات همچون کتاب‌های راهنمای [مانند کتاب اول در ایران] متفاوت باشد. این امر بدان معنا است که ارتباط و تعامل بیشتر، عملکرد سازمانی را افزایش خواهد داد. فن آوری می‌تواند بر ماهیت و توزیع اطلاعات تأثیر بگذارد. مثلاً، توانایی تبادل اطلاعات مرتبط شغلی با تعداد ییشتری از افراد، می‌تواند باعث شکل‌گیری ارتباطات دیگری گردد.

رویکرد موقعیتی، افراد را در یک گروهی قرار می‌دهد که دارای الگوهای ارتباطی مشابهی با دیگران هستند. الگوی ارتباطی یک فرد، نقش او نامیده می‌شود. همه آنانی که نقشی یکسان را بازی می‌کنند، دارای موقعیت‌ها و ساختارهای یکسانی هستند. مثلاً در یک سیستم قضائی، قضات باهم طبقه بندی می‌شوند نه به این دلیل که با هم در ارتباط و تعامل هستند بلکه به این دلیل که آنها الگوهای ارتباطی متفاوتی دارند همانند وکلا، شاکیان، خواندگان، ضابطان دادگستری و مراجعان.

عموماً رویکرد موقعیتی، حکایت از آن دارد که فن آوری می‌تواند بر نقش‌های فعلی ارتباطی و اجتماعی تأثیر بگذارد. مثلاً آنانی که نقش حفظ اطلاعات را داشته اند، حالا متوجه شده‌اند که مردم به راحتی به انواع اطلاعات دسترسی دارند، بنابراین نقش آنها کم رنگ شده است. از سوی دیگر، نقش‌های جدید واسطه ای بیشتر مورد نیاز هستند. مثلاً، بانک‌های اطلاعاتی نقش چنین واسطه‌هایی را بازی می‌کنند.

نظریه ساختارگرایی حکایت از آن دارد که ساختار، محدود به پروسه است و این پروسه است که ساختار خلق کرده یا آن را سازگار می‌سازد. رویکرد موقعیتی نمایانگر ساختاری برون گرا و رویکرد ارتباطی نمایانگر ساختاری درون گرا است. مرزها بر عقاید و باورها تأثیر می‌گذارند. مفهوم کلیدی در قبال مرزها موضوع "اشاعه" است الگویی که به موجب آن اطلاعات، باورها یا رفتارها منتقل شده و در کل شبکه اشاعه می‌یابند. مثلاً شرکت‌های مشاوره، علاقه زیادی به فن آوری‌های نوینی دارند که بر روش‌های جدید مشاوره که در سازمان‌ها اشاعه می‌یابند، تأثیر می‌گذارند.

مختلف سازمانی، مارا قادر می‌سازد، اثرات اجتماعی استفاده از فن آوری‌های ارتباطی و اطلاعاتی را مد نظر قرار دهیم. ساختار اجتماعی تحت تأثیر نیازهای ارتباطی سازمان‌ها و محیط کاری آنها نیست، بلکه تحت تأثیر بستر و نهادهای اجتماعی است. بستر اجتماعی شامل فرهنگ، توزیع قدرت و ضوابط، عادات، روش‌ها، توقعات و اولویت‌های اجتماعی یک سازمان درباره رابطه حال و گذشته آن است. کلینگ¹ در مورد بستر فن آوری‌های ارتباطی در سازمان‌ها می‌گوید:

"شیوه‌های بازسازی روابط اجتماعی (به کمک سیستم‌های رایانه‌ای) به الگوهای از پیش موجود در باره قدرت، تعهد، همکاری و ذهن باز یک سازمان نیست به تغییر و تحول بستگی دارد." ساختار اجتماعی الزاماً برای یک سازمان رسمی تعهد آور نیست و ممکن است در قبال روابط فرا سازمانی یا مجموعه‌ای از شرکت‌ها کاربرد داشته باشد که اصطلاحاً شبکه یا سازمان‌های "مجازی" نامیده می‌شوند.

تجزیه و تحلیل شبکه اجتماعی

الگوهای تعامل در مورد ساختار اجتماعی را می‌توان به مثابه شبکه‌ای از ارتباطات و روابط دانست. بنابراین، تجزیه و تحلیل شبکه اجتماعی، ابزاری بسیار مفید برای توصیف سازمان‌ها و سنجش اثرات سیستم‌های سازمانی است. بخش اصلی تجزیه و تحلیل شبکه اجتماعی شامل مردم، احساسات و رفتارها است که برگرفته از الگوها و روابط میان افراد هستند نه نگرش افراد پارادایم شبکه برای بررسی روابط اجتماعی و سازمانی مبتنی بر فن آوری‌های اطلاعاتی مناسب است.

تجزیه و تحلیل ساختار شبکه شیوه‌ای مناسب برای هدایت، گردآوری داده‌ها و تجزیه و تحلیل گروه‌ها در زمانی است که بر روی الگوهای تعاملی و ارتباطی تمرکز می‌شود. تجزیه و تحلیل شبکه مکمل دیگر شیوه‌ها است. برای تشریح معیارها و ساختارهای برگرفته از تجزیه و تحلیل اطلاعات به اطلاعاتی غنی تر نیاز است. تجزیه و تحلیل شبکه اجتماعی باید در قالب پرسش نامه‌ای در میان اعضای یک شبکه منتشر شود تا بتوان به تعریف و معنای بهتری از ساختارهای اجتماعی دست یافت. مثلاً الگوی شناخته شده مدل پذیرش فن آوری را در نظر بگیرید که تلاش می‌کند تا مقولیت فن آوری را در نظر بگیرد نگرش‌های افراد را توضیح دهد. این امر بدان معنا است که علاوه بر سنجش نگرش‌های فردی، باید میزان ارتباط و تعامل یک نفر با دیگران، جریان کار، ساختار رسمی و روابط دوستانه نیز توجه کرد.

برت² موضوع اصلی تجزیه و تحلیل شبکه اجتماعی را مرزها و رفتارها می‌داند مرزها بر مبنای الگوها و روابط‌شان طبقه بندی می‌شوند. این امر شاید آشناترین جنبه از ساختار اجتماعی باشد.

2.Burt

رایس و آیدین⁴ از تجزیه و تحلیل شبکه های اجتماعی برای بررسی ساز و کاری استفاده کردند که به موجب آن، نگرش افراد در مقابل سیستم های اطلاعاتی تحت تاثیر نگرش تعامل اجتماعی با دیگران قرار دارد. آنها سه ساز و کار را برای این نزدیکی و تعامل ذکر کردند: ارتباطی، موقعیتی و محیطی. نزدیکی و تعامل ارتباطی و موقعیتی بر اساس مباحث ذکر شده در همین مقاله تعریف می شوند اما تعامل محیطی بیانگر یک مکان فیزیکی است. آنها دریافتند که نگرش های مربوط به سیستم های اطلاعاتی تحت تاثیر موضوعات اجتماعی قرار دارند و تعامل ارتباطی و موقعیتی، تاثیری بیشتر از نقش های شغلی و تعامل محیطی دارند.

زاک و مکینی⁵ به بررسی این موضوع پرداختند که چگونه ساختار اجتماعی موجود بر سیستم ارتباطات الکترونیکی بر سازمان تاثیر می گذارد. با ترسیم شبکه های اجتماعی و شبکه های ارتباطات رایانه ای برای هر سازمان، آنها توانستند قیاس هایی مستقیم را میان شبکه ها و میان سازمان ها انجام دهند. با مقایسه هر دو شبکه در یک سازمان، آنها دریافتند که ارتباطات رایانه ای منعکس کننده ساختار سازمانی هستند. آنها با مقایسه شبکه ها در سازمانهای گوناگون دریافتند که ساختار اجتماعی منعکس کننده ارتباطاتی آزاد و تعاملی همراه با یک سبک مدیریتی مشارکتی است.

رفتارها به آزادی عمل یا قدرت عمل می پردازد. تجزیه و تحلیل شبکه اجتماعی به سه بعد قدرت می پردازد: رتبه، اختیار و فرصت طلبی. رتبه نمایانگر جایگاه سلسله مراتبی یک فرد است. این امر موید محوریت فرد در شبکه است. اگر هدف از فن آوری، توسعه سازمان باشد، این شاخص، معیاری مفید برای سنجش آن است. ممکن است سلسله مراتب موجود، محدود به انطباق یا استفاده از فن آوری باشد و نشان دهد که چه کسانی بیشترین تأثیر را دارند. اختیار، مؤید آزادی عمل است. هر چه اختیار فرد بیشتر باشد، منابع در اختیار او بیشتر و وابستگی او به دیگران کمتر خواهد بود. فن آوری سازمانی می تواند عاملی برای توانایی بیشتر جهت دستیابی به منابع باشد. نهایتاً، فرصت طلبی به معنای توانایی بهره بردن از "حفره های" موجود در یک شبکه اجتماعی و برقراری ارتباطاتی است که تاکنون کسی به آنها توجه نکرده است. با سنجش این حفره ها در ساختار شبکه اجتماعی، می توان درباره تاثیر فن آوری بر تبادل اطلاعات در سازمان نتیجه گیری کرد.

یک مفهوم پرتر در تجزیه و تحلیل شبکه اجتماعی، محوریت است. عاملانی دارای نقش محوری هستند که ارتباطات بیشتری با اعضای شبکه دارند، نقش های بیشتری ایفا می کنند، در مراتب بالاتر سلسله مراتب سازمانی قرار دارند، میزان ارتباطاتشان بیشتر است و حتی با کسانی ارتباط برقرار می کنند که دیگران چندان در تعامل با آنان نیستند.

نتیجه

در تحقیقی جامع، بیرلی⁶ نشان داد اثرات فن آوری جدید عمیقاً اجتماعی هستند. این امر نشان می دهد ساختارهای اجتماعی موجود چه میزان محدود به استفاده از فن آوری های نوین هستند و چگونه فن آوری، ساختار سازمانی را تغییر می دهد. نمونه های ارایه شده در بخش قبل در مورد کاربرد فن آوری اطلاعات، مؤید این نگرش هستند. در بعد ساختاری، سیستم های سازمانی هم بر ساختار تعاملات اجتماعی تاثیر می گذارند و هم به لحاظ اجتماعی تحت تاثیر این ساختارها قرار دارند. بنابراین، درک تعامل و رابطه میان فن آوری اطلاعات و ساختار سازمانی، برای درک کامل تاثیر فن آوری های سازمانی، الزامی است. اگر ما به دنبال درک تاثیر سیستم های اطلاعاتی سازمانی بر شکل و ساختار سازمان ها هستیم، باید به الگوهای ارتباطی و جریان اطلاعات توجه ویژه ای معطوف نماییم. این امر به ویژه در مقابل موضوعات زیر مصدق دارد:

- ◆ توصیف سازمان های "شبکه ای" و تاثیر فن آوری اطلاعات بر آنها؛

- ◆ سنجش الگوهای ارتباطی و نحوه تاثیرگذاری فن آوری اطلاعات بر آنها (به طور مستقیم از طریق فن آوری های ارتباطی یا به طور غیر مستقیم از طریق دیگر فن آوری ها)؛
- ◆ سنجش تاثیر فن آوری ها بر تقویت یا اصلاح روابط گوناگون.

برخی نمونه ها

در حالی که به طور گسترده ای از تجزیه و تحلیل شبکه اجتماعی برای مطالعه سازمان استفاده شده، اما این موضوع توجه اندکی را در حوزه فن آوری اطلاعات به خود جلب کرده است. به طور خلاصه، سه مورد از تحقیقات انجام شده بر مبنای شبکه ها به شرح زیر هستند:

برکهارت و براس³ از تجزیه و تحلیل شبکه های اجتماعی برای بررسی تاثیرات سازمانی یک فن آوری نوین اطلاعات به ویژه رابطه میان عدم قطعیت، قدرت و انطباق با یک سیستم توزیع جدید رایانه ای استفاده کردند. آنها استدلال کردند که یک فن آوری جدید اطلاعات، عدم قطعیت و ابهام را افزایش می دهد، باعث افزایش قدرت کسانی می شود که با این ابهامات سرو کار دارند و در عین حال نیاز به تعامل در مورد این ابهامات را افزایش داده و بنابراین شبکه های ارتباطی را تغییر می دهد. آنها دریافتند کسانی که خیلی سریع از این شبکه های اجتماعی بهره برده اند، توانسته اند محوریت و قدرت خود را بیشتر از کسانی توسعه دهند که بعدها به سراغ این شبکه های اجتماعی رفتند.

3.Burkhardt and Brass

4.Rice and Aydin

5.Zack and McKenney

6.Barley